

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์
2. ศึกษาแนวทางการพัฒนาบุคลากรโรงเรียนบ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านการวิจัยในชั้นเรียน
3. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาบุคลากร ด้านการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า ได้ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า กลุ่มเป้าหมาย มีประสบการณ์ในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มเป้าหมาย มีความพร้อมและต้องการเข้ารับการอบรมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และหัวข้อ

ที่ต้องการพัฒนาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือการสรุปผลและการเขียนรายงานการวิจัย การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม การกำหนดวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน

2. แนวทางในการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน ของโรงเรียน บ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ คือ การประชุมปฏิบัติการที่เน้นการปฏิบัติจริง ตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนทุกขั้นตอน โดยมีวิทยากรให้ความรู้และแนะนำช่วยเหลือ จะช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้และระหว่างดำเนินการวิจัย ควรมีการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำจากผู้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยในชั้นเรียน อย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ

3. ผลการพัฒนาบุคลากร ด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า กลุ่มเป้าหมาย มีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีผลการทดสอบก่อนการอบรม เฉลี่ยร้อยละ 40.95 ภายหลังจากพัฒนา มีผลการทดสอบสูงขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 80.48 สามารถจัดทำ คำโครงการวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ใน ระดับมากทุกข้อ และกลุ่มเป้าหมาย สามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้คือ รายงานกระบวนการดำเนินการวิจัยได้อย่างชัดเจน รูปแบบรายงานการวิจัย ถูกต้อง และ มีองค์ประกอบรายงานการวิจัยในชั้นเรียนที่สำคัญครบถ้วน

อภิปรายผล

การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ มีข้อค้นพบที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า มีประสบการณ์ในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มเป้าหมายมีความพร้อม และต้องการเข้ารับการอบรมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และหัวข้อ ที่ต้องการพัฒนา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือการสรุปผลและการเขียนรายงานการวิจัย การพัฒนาวิธีการ หรือนวัตกรรม การกำหนดวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา การนำวิธีการหรือ

นวัตกรรมไปใช้ และการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มเป้าหมาย ไม่ได้ปฏิบัติภารกิจอย่างจริงจัง และขาดการนิเทศติดตามอย่างเป็นระบบ ตลอดจน บุคลากร ไม่เห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเท่าที่ควร จึงไม่ให้ความสนใจที่จะดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่อง เมื่อผู้บริหารให้การส่งเสริม และชี้ให้เห็นถึงการนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนางานและเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น จึงทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 151 - 155) กล่าวว่าหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรอย่างแพร่หลาย เห็นได้จากหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาบุคลากรมากมาย การพัฒนาบุคลากรไม่เพียงแต่จะทำให้ความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงานให้ดีขึ้นเท่านั้นยังส่งผลให้ผลงานและเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรในด้านการเลื่อนตำแหน่งการงานอีกด้วย สอดคล้องกับ ปรีศนา เสร้งบาง (2541 : 17) ที่ได้สรุปความมุ่งหมายของการพัฒนาบุคลากร ไว้ว่า เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน รวมทั้งปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานตลอดช่วงเวลาของการทำงาน อันจะนำไปสู่การพัฒนางานในหน้าที่และส่งผลต่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของบุคคลนั้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภีร์ สีพาย (2547 : 93-95) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย ในชั้นเรียน โรงเรียนอนุบาลสุริยาอุทัยพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ก่อนพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน พบว่าครูส่วนใหญ่ไม่เคยทำวิจัยใน ชั้นเรียนมาก่อน หลายคนเคยเข้ารับการอบรมการวิจัยในชั้นเรียนมาแล้วหลายครั้ง แต่ยังมีปัญหาในด้านความรู้ ความเข้าใจในหลักการวิจัยในชั้นเรียน ขาดทักษะในการทำวิจัย ขาดความมั่นใจและไม่กล้าตัดสินใจลงมือทำวิจัยในชั้นเรียน โดยส่วนใหญ่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนและรู้ประเด็นปัญหาที่จะทำวิจัย แต่ไม่รู้วิธีการแก้ปัญหา ขาดการนิเทศติดตามและการชี้แนะให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด และสอดคล้องกับ ประกาย ศรีสุข (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนโนนศิลาพิทยาคม อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่าก่อนดำเนินการพัฒนา ครูมีความรู้ความเข้าใจ ในการวิจัยในชั้นเรียนน้อย ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดผู้นำและไม่มีเอกสารในการศึกษาค้นคว้า และบุคลากรคิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยาก จึงไม่สนใจที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรครูขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ทราบว่าจะเริ่มต้นตรงจุดใด

เป็นลำดับแรก ประกอบกับ โรงเรียนมีครูไม่ครบตามเกณฑ์ มีคาบสอนและงานพิเศษมาก จึงไม่มีใครทำวิจัยในชั้นเรียน

2. แนวทางในการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน ของโรงเรียน

บ้านหนองซ้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ คือ การประชุมปฏิบัติการที่เน้นการปฏิบัติจริง ตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนทุกขั้นตอน โดยมีวิทยากรให้ความรู้และแนะนำช่วยเหลือ จะช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้และระหว่างดำเนินการวิจัย ควรมีการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำจากผู้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยในชั้นเรียน อย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ ทั้งนี้เป็นเพราะ การประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นการฝึกอบรมที่มุ่งให้ผู้ประสบปัญหา หรือสนใจเรื่องที่เหมาะสมมาปรึกษาหารือศึกษาค้นคว้า เพื่อจัดหาแนวทาง ในการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อที่จะเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงาน โดยมีการกำหนด แนวทางการประชุม บรรยายหรืออภิปรายของวิทยากร กลุ่มร่วมกันปรึกษาหารือ ค้นคว้า การนำเสนอผลงานกลุ่มต่อ ที่ประชุมใหญ่ แล้วสรุปเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกัน สอดคล้องกับ ชูริระ ปรวาลพฤกษ์ (2538 : 18) กล่าวว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็น รูปแบบของการฝึกอบรมที่ส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดการเรียนรู้ ทั้งด้านทฤษฎีและ ปฏิบัติ สามารถนำสิ่งที่ได้รับไปปฏิบัติงานตามสถานการณ์จริงที่ผู้เข้าอบรมปฏิบัติอยู่ และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมหวัง หงษ์ทอง (2546 : 104-105) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา บุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านโนสว่างกิ่งอำเภอน้ำพูน จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาอันดับแรกคือความต้องการให้จัดอบรมและ ติดตามผล โดยจัดเป็นกลุ่มปฏิบัติการย่อยในโรงเรียนก่อน ตั้งแต่เริ่มค้นจนจบกระบวนการในการทำ การวิจัยในชั้นเรียน และหลังการพัฒนาตามกระบวนการแล้วต้องนิเทศและติดตามผลการทำวิจัย ในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

3. ผลการพัฒนาบุคลากร ด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านหนองซ้าง

อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีผลการทดสอบก่อนการอบรม เฉลี่ยร้อยละ 40.95 ภายหลังการ พัฒนา มีผลการทดสอบสูงขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 80.48 สามารถจัดทำเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ และ กลุ่มเป้าหมาย สามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้คือ รายงานกระบวนการดำเนินการวิจัยได้อย่างชัดเจน รูปแบบรายงานการวิจัยถูกต้อง

และ มีองค์ประกอบรายงานการวิจัยในชั้นเรียนที่สำคัญครบถ้วน ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้วิจัย มีการวางแผนในการพัฒนาตามกรอบกลยุทธ์ที่วางไว้อย่าง เป็นระบบ เปิด โอกาสให้กลุ่มเป้าหมาย ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนทุกขั้นตอน ตลอดจนผู้วิจัย ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหา ของบุคลากร ก่อนที่จะกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนา จึงทำให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องกับ ปัญหาการจัดการจัดกระบวนการเรียนการสอนจริง ส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายมีความตระหนัก และ ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม ตลอดจนผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ความเอาใจใส่ เสนอแนะและ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนแก่กลุ่มเป้าหมายอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้ง ดำเนินการนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ภายใต้บรรยากาศแบบกัลยาณมิตร จึงทำให้บรรลุ เป้าหมายของการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ศรีธรรมบุตร (2546 : 73-74) ได้ศึกษา การพัฒนาบุคลากรครูเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนห้วยเก็งพิทยาคาร ผลการศึกษา พบว่า เมื่อดำเนินการพัฒนาบุคลากรครูด้วยการ อบรมเชิงปฏิบัติการ ส่งเสริมให้บุคลากรครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน สามารถวางแผนแก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยการเขียนเค้าโครงการวิจัย ในชั้นเรียนได้ สอดคล้องกับ ประกาย ศรีสุข (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากร ด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนโนนศิลาพิทยาคม อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า หลังจากดำเนินการพัฒนา โดยใช้กลยุทธ์ คือ การอบรมปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน ผลปรากฏว่า ผู้ร่วมวิจัยทั้ง 5 คน มีความรู้ความเข้าใจในการเขียน เค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน และสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนถูกต้องตามหลักวิจัยและรูปแบบ ของการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับ สุรทิน ถาคีวี (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนา บุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสามชัยอุดมวิทย์ กิ่งอำเภอสายชัย จังหวัด กาฬสินธุ์ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า หลังการพัฒนา บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้นดังผลการทดสอบก่อนการประชุมและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพิ่มจากร้อยละ 39.00 เป็นร้อยละ 83.00 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 44.00 และสอดคล้องกับผล การศึกษาของจรรยา รักษาภักดิ์ (2551 : 108-109) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาบุคลากร ด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสมสนุกพิทยาคม อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย ผล การศึกษาค้นคว้าพบว่า เมื่อได้ดำเนินการพัฒนา แล้ว ผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจ ขั้นตอน การทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนได้ เมื่อนำเค้าโครงการวิจัย ของตน ไปดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน บุคลากรครูผู้สอนสามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้ สรุปผลและเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 การดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ เน้นการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนการดำเนินงานระหว่างผู้วิจัยและกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจะต้องมีความสมัครใจที่จะร่วมกันศึกษา เป็นกัลยาณมิตร เชื่อถือและไว้วางใจกัน ขอมรับบทบาทของกันและกัน มีอิสระทางความคิดแต่สามารถหลอมรวมเป็นข้อตกลงที่ต้องปฏิบัติร่วมกันตามแผนที่กำหนดไว้จึงจะทำให้การพัฒนาประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 เทคนิคการนิเทศแบบคลินิกน่าจะเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่ควรนำมาใช้พัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะขั้นตอนที่ครูมีปัญหามากที่สุดในการทำวิจัยในชั้นเรียนคือการพัฒนาวิธีการและนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาและการสรุปผล เขียนรายงานการวิจัยซึ่งครูต้องได้รับการแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ดังนั้น ผู้นิเทศจึงควรประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์การวิจัย ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาหรือเรื่องที่ครูสนใจจะทำวิจัยผู้ที่มีความรู้ความชำนาญด้านสถิติ ซึ่งบุคคลเหล่านี้อาจเป็นบุคลากรในโรงเรียนนั้นก็ได้ นอกจากนี้ควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถค้นคว้าทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ด้วย

1.3 ผู้วิจัยควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนดีพอที่จะวิเคราะห์ปัญหาการทำวิจัยของผู้ร่วมการศึกษาค้นคว้าได้ตรงจุด สามารถใช้เทคนิคการนิเทศช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม

1.4 การวิจัยเป็นกระบวนการที่มีระบบ มีหลักการปฏิบัติที่แน่นอน ครูที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจและเพียรพยายามจะสามารถดำเนินการได้สำเร็จและเมื่อครูทำได้ก็จะประจักษ์ถึงประโยชน์ของการวิจัยที่มีต่อการพัฒนาตนเองและการเรียนการสอน และหากครูสามารถใช้ผลการวิจัยเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะแล้วได้รับอนุมัติก็ยิ่งจะทำให้ครูภูมิใจยิ่งขึ้นและเป็นพลังที่จะนำกระบวนการวิจัยไปพัฒนาตนเองและพัฒนางานอย่างไม่หยุดยั้ง ดังนั้น กระบวนการนิเทศที่เปิดโอกาสให้ครูก่อนวิจัยได้นำเสนอความก้าวหน้าและผลสำเร็จของงานวิจัย จะสร้างแรงจูงใจและช่วยกระตุ้นให้เพื่อนครูเห็นว่า การวิจัยไม่ใช่เรื่องยากเกินกว่าจะทำได้

1.5 ระยะเวลาในการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน ใช้เวลา 1 ภาคเรียน มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ การทำวิจัยในชั้นเรียนควรมีคุณภาพ ถูกต้องตามหลักวิชา มีประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียน ไม่ควรเน้นด้านปริมาณงานวิจัย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเชื่อมโยงในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ควรมีการพัฒนาบุคลากรด้านทักษะเกี่ยวกับการสืบค้นข้อมูลจากระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.3 ควรพัฒนาบุคลากรโดยใช้กลยุทธ์การพัฒนาที่หลากหลายและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY